

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Krytyka i prelekcja
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	- dyrygentura <u>kompozycja i teoria muzyki</u> - muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	- dyrygentura symfoniczno-operowa - kompozycja - kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) - muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	<u>licencjackie</u> - magisterskie
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
prof. dr hab. Joanna Schiller-Rydzewska	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Celem nauczania jest ośmielenie studentów do formułowania własnych opinii o różnorodnych zjawiskach z dziedziny muzyki, kultury i sztuki oraz kształtowanie umiejętności wyrażania i przekazywania ich w postaci ustnej (wypowiedź) i pisemnej (tekst). Dokonuje się to na bazie wiedzy teoretycznej, na podstawie umiejętności posługiwania się warsztatem dziennikarskim oraz znajomości najlepszych tradycji polskiej krytyki muzycznej. Realizację tych celów da się ująć w dwóch aspektach: - teoretycznym, - praktycznym.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	

ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
- Krytycy przy okrągłym stole, red. Elżbieta Dziębowska, Warszawa 1966. - Niziurski Mirosław, Prelekcja muzyczna, Kielce 1994. - Witczak Weronika, Zygmunt Mycielski i Stefan Kisielewski o muzyce polskiej – przegląd zagadnień, „Kamerton” 2007, nr 1.	
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:	
- Dziennikarski etos. Z wybranych zagadnień deontologii dziennikarskiej, red. Zdzisława Kobylińska, Rafał D. Grabowski, Olsztyn 1996. - Dziennikarstwo i świat mediów, red. Zbigniew Bauer, Edward Chudziński, Kraków 2000. - Wiatr Adam, Stefan Kisielewski jako krytyk muzyczny, Wrocław 2006.	

EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
1. student poszerza wiedzę z dziedziny teorii muzyki o problematykę z zakresu pisarstwa, dziennikarstwa i krytyki literackiej (K_W02) 2. uzupełnia wiedzę na temat piśmiennictwa dotyczącego studiowanej specjalności oraz jej kontekstu kulturowego, zarówno w aspekcie historycznym, jak i współczesnym (K_W06) 3. posiada zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów (K_W13)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. wykazuje zdolność wyciągania trafnych wniosków (K_U04) 2. posiada umiejętność tworzenia tekstów pisemnych oraz prezentacji słownych dotyczących zarówno własnej specjalizacji, jak i problematyki z obszaru sztuki w ogóle (K_U12, K_U13) 3. w sposób odpowiedzialny podchodzi do występow publicznych - jako ich komentator (recenzent) i uczestnik (prelegent) (K_U15)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. rozumie potrzebę ustawicznego uczenia się i stałego doskonalenia własnego warsztatu (K_K01) 2. zachowuje krytycyzm w ocenie innych przedsięwzięć z zakresu kultury, sztuki i pozostałych dziedzin działalności artystycznej (K_K08) 3. dąży do krytycznej oceny własnych działań twórczych (K_K08) 4. podejmuje się prezentowania sądów w przystępnej formie w sposób zrozumiały dla niefachowców (K_K09) 5. wykazuje umiejętność formułowania własnych sądów (K_U09)

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	5
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	• wykład • ćwiczenia • <u>seminarium</u>	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	• E - egzamin • <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> • Z - zaliczenie bez oceny

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:
Aspekt teoretyczny Z zagadnień dziennikarstwa: 1. Podstawowe informacyjne gatunki dziennikarskie: a. wzmianka; b. notatka; c. sprawozdanie; d. życiorys; e. sylwetka; f. kalendarium; g. reportaż; h. wywiad. 2. Podstawowe publicystyczne gatunki dziennikarskie: a. komentarz; b. artykuł publicystyczny; c. recenzja; d. dyskusja;

e. felieton;

f. esej.

Aspekt praktyczny:

sluchanie (płyta, taśma, „żywe” wykonanie), oglądanie (taśma video, DVD, „żywy” spektakl) i omawianie na zajęciach różnorodnych dzieł muzycznych, wykonan muzyki, spektakli, koncertów, recitali, nagrań, przedstawień, filmów o tematyce muzycznej, filmów o sztuce, etc. Celem jest ćwiczenie w wyrabianiu własnego, precyzyjnego i świadomego sądu o nich, formułowanie i utrwalanie go w postaci wypowiedzianego i zapisanego tekstu krytycznego.

METODY DYDAKTYCZNE:

Zajęcia mają charakter seminaryjny. Przeplatają się tam zajęcia typu warsztatowego (pisanie tekstów krytycznych) z zajęciami typu ćwiczeniowego, omawiającymi zagadnienia teoretyczne i historyczne. Uzupełnienie stanowi samodzielna lektura zaleconej literatury przedmiotu oraz uczestnictwo w bieżącym życiu koncertowym w Uczelni i poza nią. Realizacja treści programowych polega na permanentnym tworzeniu i redagowaniu tekstów zawierających omówienia i oceny dzieł i zjawisk (w różnych formach ich konkretyzacji), które to teksty reprezentują różnorodne formy i gatunki. Prace te oraz lektury są omawiane i dyskutowane.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Zaliczeniu podlega znajomość kwestii teoretycznych i historycznych, aktywność i samodzielne przygotowywanie pisemnych wypowiedzi reprezentujących rozmaite gatunki dziennikarskie i teksty krytyczne (10 w każdym semestrze), krytyczna prezentacja wskazanej lektury i obrona własnego poglądu w prezentowanej tematyce. Prace są oceniane w zależności od stopnia dojrzałości i wnikliwości zawartych w nich ocen i sprawności warsztatowej autorów.

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	6
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	- wykład - ćwiczenia <u>seminarium</u>	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Aspekt teoretyczny

Z zagadnień krytyki:

- krytyka i odpowiedzialność,
- krytyk muzyczny jako pisarz,
- krytyka a muzykologia,
- krytyka a poetyka muzyki,
- problematyka oceny wykonania dzieła muzycznego.

Aspekt praktyczny:

Sluchanie (płyta, taśma, „żywe” wykonanie), oglądanie (taśma video, DVD, „żywy” spektakl) i omawianie na zajęciach różnorodnych dzieł muzycznych, wykonan muzyki, spektakli, koncertów, recitali, nagrań, przedstawień, filmów o tematyce muzycznej, filmów o sztuce, etc. Celem jest ćwiczenie w wyrabianiu własnego, precyzyjnego i świadomego sądu o nich, formułowanie i utrwalanie go w postaci wypowiedzianego i zapisanego tekstu krytycznego.

METODY DYDAKTYCZNE:

Zajęcia mają charakter seminaryjny. Przeplatają się tam zajęcia typu warsztatowego (pisanie tekstów

krytycznych) z zajęciami typu ćwiczeniowego, omawiającymi zagadnienia teoretyczne i historyczne. Uzupełnienie stanowi samodzielna lektura zaleconej literatury przedmiotu oraz uczestnictwo w bieżącym życiu koncertowym w Uczelni i poza nią. Realizacja treści programowych polega na permanentnym tworzeniu i redagowaniu tekstów zawierających omówienia i oceny dzieł i zjawisk (w różnych formach ich konkretyzacji), które to teksty reprezentują różnorodne formy i gatunki. Prace te oraz lektury są omawiane i dyskutowane.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Zaliczeniu podlega znajomość kwestii teoretycznych i historycznych, aktywność i samodzielne przygotowywanie pisemnych wypowiedzi reprezentujących rozmaite gatunki dziennikarskie i teksty krytyczne (10 w każdym semestrze), krytyczna prezentacja wskazanej lektury i obrona własnego poglądu w prezentowanej tematyce. Prace są oceniane w zależności od stopnia dojrzałości i wnikliwości zawartych w nich ocen i sprawności warsztatowej autorów. Przygotowanie prelekcji towarzyszącej koncertowi, spektaklowi bądź prezentacji muzycznej i publiczne wygłoszenie jej.